

'The House of Six Doors'

Geschreven door
Patricia Selbert

Nooit eerder las ik iets

van een Curaçaose auteur in het Engels. Op 'The House of Six Doors' werd ik attent gemaakt door Olguita Roper, die ik nog van uit de schoolbanken ken en die al vijfendertig jaar literatuurwetenschappen doceert aan de American University in Washington. The House of Six Doors, een landhuis aan de westzijde van ons eiland. Naar de beschrijving deed het mij het meest denken aan landhuis San Nicolas, hoewel dat in mijn jeugd jaren rood was, en het landhuis uit Selberts boek kobaltblauw. Voorwaar, een mij onbekende kleur voor landhuizen in die tijd. Drie dubbele openslaande shutterdeuren aan de zeekant van het huis, en drie aan de voorkant. De drie deuren aan de zeekant om dankbaarheid, wijsheid en meelevendheid binnen te laten, en de

Patricia Selbert

ken van huis en familie afgenomen wordt en ingeruild voor een onzekere toekomst en een slaapplek op de achterbank van een auto. Moeder leeft in een esoterische wereld, laat zich lei-

gerde baan krijgt in een ziekenhuis en daar keihard werkt om haar twee kinderen dat te geven wat zij gemist heeft. Serena en Hendrika worden in een sneltreinvaart volwassen, maar hebben te

bruik komt dan ook tot rijping, naarmate Serena ouder wordt. Een moeilijke opgave lijkt me dat, je taalgebruik aanpassen aan de geestelijke ontwikkeling van je hoofdpersoon.

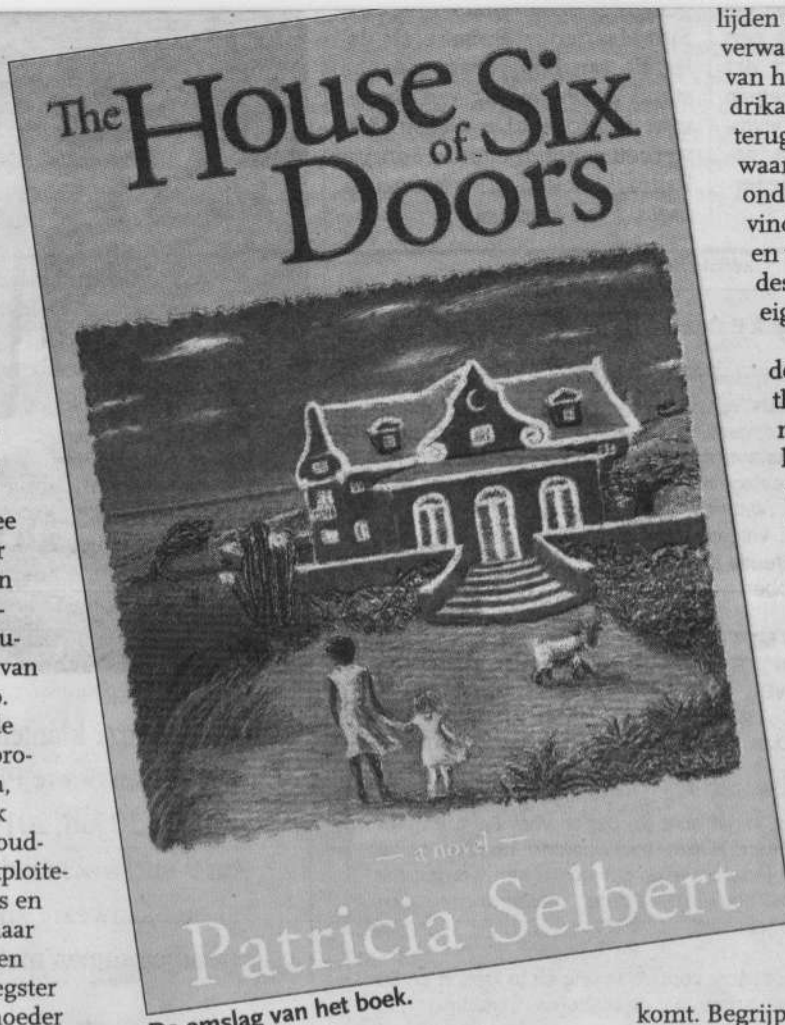
Ik vind het jammer dat niet

Op zoek naar een goede baan en geluk reizen moeder en de twee dochters in een oude Ford Galaxie naar Californië. De auto dient de eerste weken ook als huis.

drie deuren aan de andere kant als uitlaat voor hebberigheid, onachtzaamheid en boosheid.

Patricia Selbert verhuisde begin jaren '70 van Curaçao naar Californië en ik neem aan dat haar verhaal voor een groot deel autobiografisch is. De moeder van Serena - de laatste is de hoofdpersoon en vertelster van het verhaal - verhuist met twee van haar dochters naar de Verenigde Staten, in de hoop daar een voorspoedig leven op te bouwen, na het opbreken van haar gezin op Curaçao. Het is haar niet voor de wind gegaan. Eerder probeerde ze in Colombia, waar ze oorspronkelijk vandaan kwam, een goudmijn te kopen en te exploiteren, met weinig succes en tot grote ellende van haar gezin. Op zoek naar een goede baan als verpleegster en wat geluk reizen moeder en de twee dochters Hendrika en Serena in een oude Ford Galaxie naar Californië. De Ford Galaxie dient het drietal de eerste weken ook als huis. Voor een kind van dertien behoorlijk ingrijpend als de warme, beschermende de-

De omslag van het boek.

den door spirituele gedachtes, terwijl beide dochters wat steviger op de grond staan.

De roman speelt zich af in die eerste paar jaren in Californië, waar moeder uiteindelijk de felbe-

lijden onder het irreële verwachtingspatroon van hun moeder. Hendrika gaat uiteindelijk terug naar Curaçao waar zij aan drugs ten onder gaat, en Serena vindt, na een heftige en te jeugdige liefdesaffaire, haar eigen weg.

Volwassen worden onder de pathologisch te noemen omstandigheid van een verscheurd gezin, een opgedrongen, onbekend land en een instabiele moeder, het lijkt een one way ticket to disaster.

Patricia Selbert gebruikt simpele taal, die naarmate het boek vordert meer tot wasdom

komt. Begrijpelijk dat ze daarvoor gekozen heeft want Serena, die het verhaal vertelt, is 13 als ze in Miami aankomt en spreekt slecht Engels. Ze is achttien als ze haar moeder verlaat en besluit op zichzelf te gaan wonen waarmee de roman ten einde komt. Het taalge-

gekozen is het verhaal tevens te vertellen vanuit de verschillende belevingswerelden van Hendrika en haar moeder. En vanuit die van Sandu, de 21-jarige Hongaarse jeugdliefde van Serena. Het had de roman meer invalshoeken gegeven en Patricia Selbert de mogelijkheid geboden meer met taal te doen. De waarnemingen van het kind, dat van de ene verbazing in de andere valt, van de ene teleurstelling in de andere, stapelen zich op en daaronder zijn vele herhalingen. De in vergelijking met de Curaçaoese supermarkt geweldig gesorteerde Amerikaanse bijvoorbeeld. Deze vergelijking passeert meerdere malen de revue. Naar mijn mening had de roman dan ook wel wat korter gemogen dan de 320 bladzijden die hij telt. Een schrijver behoeden voor te veel taal is de taak van de editor en ik vind dat die hier tekort geschoten is. More is less. Schrijven is schrappen. Maar dat neemt niet weg dat Patricia Selbert een verrassend verhaal heeft geschreven, een bijzonder Curaçaos verhaal dat zich in Californië afspeelt. Een verhaal dat hopelijk zijn weg zal vinden naar de Curaçaose boekenliefhebber, maar ook naar de Engelse literatuurlijsten van afstuderende havo en vwo-leerlingen.

The House of Six Doors.
Patricia Selbert, Publishing by the Sea, Sta Barbara, California
Verkrijgbaar bij
Mensing's Caminada